

ROK

REVUE
AKTUÁLNEJ
KULTÚRY

ISSN 1335-1702

9 771335 170003

Šikulová
Popovič
Petraško
Mikula
Mihalkovič
Kadlečík
Junek
Heveši
Cipár
Brabenec

11

ROČNÍK XIV

2009

CENA

1,10 €

Po odhalených pleciach ťa pri jazde či páde bičujú len vlasy rozoviate
každá báseň má byť závetom samovraha, po ktorom však nenasleduje výstrel
(len z akéhosi nedopatrenia)
píšeme rýchlo, len v krátkych
prestávkach medzi behom (medzi bohom), v jeho úzkych prasklinách
musím do nich vložiť všetko
skôr, než začne ďalšia (skôr než začne ďalšia vojna)
doposiaľ sme vždy unikli len o vlások (prostovlasej Bohyne)
ktorá ním zhora reže večné väzby a pokrvné prepojenia
tesne pred narodením nás zavalili tanky (ale bez boja)
bez bojzlivosti sme sa na prahu dospelosti vrhli
do víru Nežnej (revolverúcie) bez krviprelievania,
alebo skôr Krotkej, ktorá sa po vydaji hodila rovno z okna
stali sme sa aj tak jemne aristokratickými

Erik Markovič

November 1989 ma zastihol v chýlostivej, delikátnej a zraniteľnej osobnej situácii: bol som totiž v tom čase hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení Štátnej nemocnice na Mickiewiczovej ulici v Bratislave. Novembrový prival sa však prevalil aj cez múry starej nemocničnej budovy a bez toho, že by ohrozil pravidelný chod kliniky s liečebnými procedúrami či lekárskymi vizitami, stal sa kulisou a súčasťou každodenného režimu prakticky všetkých pacientov v onom období. Svoje zážitky z novembrových dní v nemocnici som po čosi vyše dvoch rokoch zhmatalne v texte *Nežná revolúcia*, ktorý má, ako verím, okrem svojho umeleckého zámeru i hodnotu dokumentárnu a ktorý vyšiel vo vlastnom náklade vydanej knižke *Milovať*.

Nežná revolúcia

Keď bola nežná revolúcia, ja som bol na psychiatrii.

Mali tam aj farebný televízor, vymenili aj zvučku televíznych novín a všetko som videl. Niektorí pacienti si na chlopne svojich modrých plášťov popripínali bielomodročervené odznaky a stužky. Verejnosť proti násiliu. V ten deň na oddelení nikto nezomrel. Keď som večer otváral okno, videl som v ľahučkom mrholení skupinku študentov so zástavou. Smiali sa, boli mladí a veselí.

Prišli za mnou návštevy: je revolúcia, hovorili mi. Ale tu bola dievčina s prsiami plnými mlieka, lebo jej zomrelo bábätko a ona sa ťažko šuchtala